

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Lvpi Trecensis Episcopi: ex ea quæ apud V. P. Laur. Surium grauiter
conscripta habetur. Claruit anno Dominici natalis 429. Cælestini Papæ 6.
&c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

que atroci suppicio fractū, Christo grates per foluentem, & in Dei sui bonitate ac misericordia mirificè exultantem.

Tunc martyr sanctissimus misericordia mortus, supplices Deo preces obtulit, vt suis persecutoribus cum morte colluctantibus aquā praberet, & è mortis faucibus eriperet, ac pristini

Persecutoribus suis de vita periclitantibus a quam impetrat. virib^o restitueret. Et ecce miram orationis vim Saneto totis viribus pro inimicorum salute supplicante, repente vis aquæ è quadam petra effexit, torrida lictorum ora refrigerauit, & copia deinde scaturigine fons lympidissimus perpetuam diuinæ bonitatis memoriam permanens.

Porrò resumptis viribus iter peregerunt, martyremque haud inuitum, sed sponte sequentes. In fornacem Gangram deduxerunt. Ibi ijdem ipsi carnifice missus tradit metu eorum, qui dominatum obtinebant, **Spiritum.** (molli enim & effeminato animo praesentibus tantum bonis inhiabat) ex Presidis decreto martyrem in fornacem coniecerunt; cuius ardor fragilis caro soluta, sanctissimam eius animam Christi numen sine intermissione laudantem, cælos transmisit.

VITA S. LVPI TRECENSIS EPISCOPI: ex ea quæ apud V. P. Laur. Surium greater conscripta habetur. Claruit anno Domini natalis 429. Cœlestini Papæ 6. &c.

Vide C. Ba-
ron. Annal.
Tom. 5.
29. Iulij.
Patria &
parentes S.
Lipi.

BEATISSIMVS antistes Lopus Leucon Boppido, nobili in primis familia, patre Epirochio, oriundus fuit. Quo ex hac luce subtracto, Alistichio patruo suo, multa gener nobilitate æquè conspicuo, traditus fuit; cuius open

opera scholis admotus, magnos breui in arte di-
cendi processus fecit, adeo ut apprimè eruditū
florentis eloquij fama per omnes illas regiones
eum celebrem redderet. Deinde verò cùm & æ-
tate & moribus valde maturus, à sacro matri-
monij vinculo non abhorrebat, fuit ei Pimenio-
Eruditio eius.

la Hilarij antistitis Arelatensis soror, insignis pu-
dicitiae virgo, sanctissimè copulata; qua cū post-
quam annos admodum septem casto coniugij a-
more vixisset, coepit vterque occultis virtutum
facibus agitari, & sanctioris vitæ disciplinam
vehementer expetere. Itaque superne spiritus
vigore incitatus Lupus, ad animi cultum trans-
ferens vestium splendorem, relicta paterna do-
mo, cunctisque mundanæ cupiditatis vinculis
dissipatis, Euangelicæ perfectionis feruens de-
siderio, eximiæ claritudinis & virtutis virū bea-
tum Honoratum alacri animo statuit inuisere.
Is erat Abbas primæ habitationis Lirinensis mo-
nasterij.

Vbi ad eum peruenit, eius institutioni cerui-
cem vtrò subdens, Dominicæ seruitutis suave-
iugum mansuetissimis accepit humeris, omni-
genis vigilijs & ieunijs carnem deprimens, spi-
ritumque ad cælestia assiduo contemplanda
mirabiliter erigens. Cumque annum unum
magno animi fructu illic exegisset, maiore fi-
dei calore ad urbem Matisconensem regressus
est, vt ea, quæ ipsi remanserant, pauperibus clar-
giretur. Et ecce de improviso ad vrbis Trecensis
episcopatum rapitur. Fuere autem hæc eius *Largitus sua*
promotionis primordia, vt ciuibus suis viam *superibus,*
salutis sacris semper concessionibus explicaret,
& imperitos populi sensus diuina *Fus episcop.*
Ictione

V 2. instrue-

instrueret. Porrò clerū quoq; suum, gratia præeunte, habenis iustitiae strenuè moderabatur.

*Oppugnat
hæresim Pe-
lagianam.*

Exacto vetò biennij spatio, cùm esset pollens ingenio, clarus eloquio, sanctitate præcipius, cum S. Germano, totius perfectionis & gratia spiritualis pleno, contra hæresim Pelagianam, quæ sanam oppugnabat fidem, in Britanniam profectus est. Qui vno spiritu iuncti, & parvo voluntate cōcordes, terribiles oceani fluctus, temporibus hybernis, inexplorato mari se committentes orationum gubernaculis mitigarunt. Inter ipsas autem vndarum miras cùm ad tutam stationem appulissent, crebris virtutum signis aduentus sui nuncios præmittebant. Ad urbem cuiusdam moenia ut propinquarunt, omnes se illis obuiam effudere, quibus ipsi admirandis signis admirationi fuerunt. Erant verò sine intermissione intenti ad capiendos homines: ex causa ægris curationes adhibebant; spiritus immundos palam ex obsessis ejiciebant; Denique omnes ad sanæ fidei confessionem ab errore reuocarunt; cùm iam totam ferè Britanniam Pelagiana pestis occupasset.

*Hunni Gal-
lici infesti.*

*Defendit ci-
uitatem pre-
cibus.*

Non longa post tempora Hunni erumpentes & per omnem Galliam diffusi, partim similitate pacis arte tentabant urbes, partim vi expugnabant. Vbi ad Trecensem infesto agmine venere ciuitatem, patentibus campis sitam, & nec armis munitam, nec muris, solitus prius, antistes, ad visitata se recipiens præsidia, solis ad Deum fusis precibus, supernæ opis auxilio eam defendit. At immanis ille & ferus Attilla, fidem sancti viri altiori sensu suspiciens, pro suo exercitusque sui salute & incolumentate secum eum

vult

vult proficisci ad Rhenum usque, pollicens ubi eo ventum sit, se ipsum dimissurum. Mox copia offertur ab eo loco reuertendi, non negatur redditus, iter quoque indicatur; orat tyrannus omnem sanctum virum, ut velit pro ipso Dominum deprecari, interprete usus Hunigasio. Reuersus autem vir Dei, ut videt se desperatione suorum turbatum, ad montis perfugium Latisconem ceteris solertia festinavit, ut eò trāsferret plebem, quam orationum suarum suffragijs discrimini subiacentem inter excidia publica & hostilia arma defenderat. Illud perfugium distat ab urbe milliaribus quinque & quadraginta. Manens verò illic biennij spatio, offensus rareitate suorum eò venientium, Latisconem sibi censuit expetendam. Illuc eunti quædam mulier ^{Sanat par-} iuxta * Alisiam, corpore prostrata in agge- ^{lyticam.} republico, se paralyticam magna voce signifi- ^{* Basilitam.} cauit. Oravit pro ea vir sanctus, & mox sanitati se restitutam sensit.

Cum iam autem in Latisconensi prædio degret, oblata est ei puella, ex dæmonis infestatione linguae officio destituta. Cōfestim signum Crucis illi imprimens, & media nocte pro mortuam. ^{Item Mu-} resurgens, psalmodia absoluta, inuocato nomine sacro sanctæ Trinitatis, loquendi facultatem cōimpetravit. Etsi verò ex plurimis gestis eius pauca iam perstrinximus, at operæ precium tamen videtur, vitæ eius historiam breuiter p̄texere. Annis plus minus viginti, lectuli quietem nesciens, in tabula cubauit. Vestis eius persistens, & cōpetuò cilicum fuit. Præter illud, vnius tunice ^{bucius.} visu semper contentus, in orationibus alternis noctibus per vigil perdurabat. Biduanis ieunijs

V 3 defati-

*Liberalitas
eius in pau-
peres.*

defatigato corpusculo, libidinis incentiu pro-
sternens; fletibus ora, semper in futura intentus,
indefesse rigabat. Iugi etiam distinctione & se-
ueritate sabbatū omne, nō nisi panis hordeacei
esu trāmittebat. Nec sacræ immemor legis, cé-
sus suos pauperibus captiuisq; redimendis hu-
manissimè impendebat, sciens eleemosynis ex-
lorū nos posse regna mercari. Per multos, quos
nouerat desperatione teneri, celeri visitatione
refouebat. Atque in ijs clarissimum virum Clau-
dium, filium spectabilis Germaniani, quem iam
deficiente membrorum vigore, obtinebat vici-
næ mortis pallor, hiatusq; frigi indicabāt ro-
bur extinctum. Eum ferè exanimem intra cor-
pusculi hospitium oratione retinebat, iamque
morientem reuocabat ad vitam, in viscera refu-
so, qui iam abscesserat, calore vitali, languen-
busque venis suos motus recuperatibus, & spem
viuendi ipso etiam vultu promittente.

Nec minoris miraculi res est, vno eodemque
tempore & alibi ostendisse virtutem. Nam cla-
rissima mater familias, germana soror sancti &
venerabilis presbyteri Rustici, quam lethalis
jampridem vexabat defectio membrorum, ita
vt decem mensibus, neque pes, neque manus
suum faceret officium, ab illo visitari perop-
tans, vt eum venientem intuita est, precibus ad-
iungens lachrymas, palmas verasque extendit,
dicens: Si vis, potes me sanare. At ille bis terj
in preces incumbens, lachrymarum imbre per-
fusus, compellavit ægrotam. Ea verò mox sub-
lata voce clamauit, nihil se dolere, iam absces-
sisse languorem omnem.

Iam illud singularis gratiæ beneficium, quod
ei inter

er inter mundi proceres diuinitus collatū fuit,
non patitur solicitude silentio præterire. Om-
nes quidem gentiū Reges ei deferebant, sed spe-
cialius Rex Gebauultus eximio eum & honore
& obedientia semper prosecutus fuit. Namque
Brionenses, quos olim captiuos abduxerat Ale-
mannorum immanitas, sola vi literarum à viro
facto scriptarum impulsus, libertati restituit,
hostiliq[ue] seruitute absolutos, & longæ domi-
nationis acerbitate pressos, ad S. Lupi postula-
tum remisit.

Multos autem habuit vir beatissimus, præcla- *Præclarus &*
rvirtute discipulos, insigni miraculorum glo- *sanctissimi*
millustres. In S. Polychronio, Virdunensis Ec- *illitus disci-*
puli, nempc,
clesie Episcopo, gratia curationum præfulsit, ita *S. Polychro-*
vreligatis post tergum manibus, dæmonibus *nus, Virda-*
imperaret, priusque sensum perciperent obse- *nensis.*
fi, quam corporum suorum collisionem. S. Se- *S. Seuerus*
uerum, Treuerensi Ecclesie ordinatum antisti- *Treuirensis.*
tem, primæ Germaniæ gentibus prædicantem, *S. Albinus.*
non ambigimus inter Apostolos suum habere *Catalanen-*
confortium. S. quoque Albinum, Catalaunen- *sis Antistiti-*
sem præsulem, diuturna sanctitatis prærogatiua *tes.*
eminentem, nō debemus taciti omittere, quam
ille crebrò permultis locis dæmones ab homi-
nibus profligarit. Nec immerito dum tanto-
rum virorum celebamus præconia, eximij ma-
gistrorum laudes depromere videri debemus. Suc-
cessit autem ei dignus illo honore Camelianus, *Postquam se-*
cùm S. Lupus duobus & quinquaginta annis *disset 52. an-*
sacerdotio, maxima omnium sancti- *nus, moritar-*
tatis opinione functus *vir sanctus.*
fuerat.